

СМИЉКА КАШИЋ (1946–2013): ДОК ЈОШ РАДЕ ОНИ КОЈИ СУ СА ЊОМ РАДИЛИ

Слађана Стојаковић (1963)

*Народна библиотека Србије,
Београд
sladjana.stojakovic@nb.rs*

УДК: 02:929 Кашић С.
012 Кашић С.

КОРИСНИЧКИ ЗАХТЕВ

1. Персонална одредница – Кашић Смиљка
2. Година рођења – 1946.
3. Место рођења – Бјеловар
4. Година смрти – 2013.
5. Место – Београд
6. Образовање – Магистар археологије
7. Занимање – Библиотекар у Народној библиотеци Србије од 1972. године
8. Обим информација у зависности од нивоа рада – Стручни рад
9. Распон истраживања – Праћење кроз дужи временски период (ретроспективно претраживање)
10. Кључне речи – Народна библиотека Србије, Референсна збирка, рад са корисницима
11. Напомена – Биографија/библиографија

Сећање на Смиљку Кашић започињем у форми корисничког захтева, онако како нас је учила да почиње референтни рад са корисником. Кориснички захтев помаже библиотекару да кроз низ питања које поставља кориснику дефинише тему. У току референтног рада, кориснички захтев је подсетник, а на крају, када се референтни рад оконча и корисник добије одговор, кориснички захтев постаје информација за извештаје и статистике.

Смиљка Кашић рођена је 1946. у Бјеловару у свештеничкој породици. Школовање започиње у родном граду, а наставља у Београду, када је њен отац, др Душан Кашић, године 1959. постављен за професора београдске Богословије. Дипломирала је на Филозофском факултету у Београду на Одељењу за археологију. У току студија, учествовала је у археолошким ископавањима Лепенског Вира, Гамзиграда, Хајдучке Воденице и других налазишта, којима је руководио академик Драгослав Срејовић.¹ Магистарски рад на тему „Рано хришћанство на тлу Југославије“ одбранила је 1975. године.

Археологија и библиотекарство се на занимљив начин преплићу у њеном животу. У пријави на конкурс за место библиотекара у читаоницама Народне библиотеке Србије наводи да је као студент, а нарочито за време постдипломских студија, помагала у библиотеци Одељења за археологију Филозофског факултета у Београду.² Често је говорила да је рад на археолошким налазиштима заменила истраживањем фондова Народне библиотеке. Ножић који је користила као алат у археолошким ископавањима добио је сасвим нову примену у библиотекарству. Добар археолог, као и добар библиотекар, треба да поседује одређене особине и вештине: интелигенцију, радозналост, упорност/истрајност, стрпљење, развијену способност закључивања, брзо и лако уочавање детаља.³

Смиљка Кашић почиње да ради у Народној библиотеци Србије 1972. у Сектору за чување и коришћење фондова, касније Одељењу за пружање информационих услуга корисницима, прво као библиотекар у читаоници и јавном каталогу, а од 1989. као библиотекар-информатор у такозваној Референсној збирци.⁴ У пензију одлази 2005, са места редактора Референсне збирке. Звање библиотекар-саветник стекла је 1991. године.

Добитница је Награде „Милорад Панић-Суреп“ за 1988. годину, а као најбољи београдски библиотекар добила је 2004. и Награду „Марија Илић-Агапова“. У образложењу Награде „Милорад Панић-Суреп“, коју додељује Заједница матичних библиотека Србије као признање појединцима и ко-

¹ Извор: др Љиљана Протић, сестра Смиљке Кашић.

² „Персонални досије Смиљке Кашић“, Архива Народне библиотеке Србије.

³ „Opis zanimanja arheolog, diplomirani arheolog“, *Infostud*, https://poslovi.infostud.com/info/opisi-zanimanja/files/zanimanje_151/Arheolog.pdf (преузето 21. 5. 2025).

⁴ Касније је усвојен термин Референтна збирка.

лективима за постигнуте резултате у развоју библиотекарства, жири је навео „да још на почетку своје плодне каријере испољава особину новотарства, која је карактерише кроз њен развојни пут”.⁵

Почетак рада у НБС је време пресељења у нову зграду, време интензивних припрема за почетак пробног рада са читаоцима 27. новембра 1972. године. Нови задаци, нова организација рада, формирање нових одељења и служби морало је да прати и повећање броја запослених. У периоду од 1968. до 1972. број радника се удвостручио.⁶ У периоду када није било формалног високог образовања библиотекара у Србији, велика пажња била је посвећена образовању и усавршавању библиотекара у страним библиотекама путем стипендија, међународне размене кадрова и билатералних уговора са страним библиотекама.⁷ Као стипендиста Хумболтове фондације, Смиљка Кашић је имала могућност да се упозна са радом библиотеке у Бохуму и Минхену. Универзитетска библиотека у Бохуму, како пише у свом раду објављеном у *Библиошкеару* 1978. године, представљала је једну од најсавременијих библиотека у Европи.⁸ Упознавање са радом ове модерне библиотеке, аутоматизацијом пословања у свим сегментима рада, смештајем фондова у слободном приступу, активном улогом библиотекара у информисању корисника, умногоме ће одредити њен професионални пут. То је пут од класичног ка модерном, пут којим је требало да се креће и библиотекарство у Србији.

Више од тридесет година, Смиљка Кашић је била посвећена раду са читаоцима. У центру пажње постављен је корисник, његове реалне потребе за информацијама и знањем и формирање богате Референтне збирке.

СМЕШТАЈ И ФОРМИРАЊЕ РЕФЕРЕНТНЕ ЗБИРКЕ

Највеће „новотарство” у раду Смиљка Кашић је исказала у формирању Референтне збирке и развијању референтног рада са корисницима. Приручници су саставни део фондова Народне библиотеке још од самог оснивања. Међу првим књигама новоосноване библиотеке у Београду нашао се и један приручник – *Real Encyclopedia*, поклон Јеврема Обреновића.⁹

5 „Добитници награде Милорад Панић-Сурей за 1988. годину”, *Заједница библиошкеа: информативни орган Заједница машинских библиошкеа Србије*, 16/1 (1988–1989): 69.

6 „Нова организација рада и пресељење у нову зграду”, у: *Народна библиошкеа: 6. април 1973.* (Београд: Народна библиотека СР Србије, 1973), 23.

7 Десанка Стаматовић, „О библиотекарској професији – историја и перспектива”, у: *Библиошкеарство на крају века: зборник радова*. [Књ. 1], приредио Добривоје Младеновић (Београд: Библиотекарско друштво Србије, 1996), 10.

8 Смиљка Кашић, „Универзитетска библиотека у Бохуму”, *Библиошкеар: орган Друштва библиошкеара НР Србије*, 30/1–6 (1978): 152–156.

9 *Србски родољубац. Част I*, уредник Василије З. Чокерљан (Будим: Словима кр. Свеучилишта Пештанског, 1832), 156.

Већи број приручника из области библиотекарства набавио је и Филип Николић, први библиотекар Народне библиотеке Србије, како би пронашао решења за сређивање фонда и израду каталога.¹⁰ Набавку приручника и стручне литературе наставили су и следећи управници Народне библиотеке Србије. Издавање приручника из основног фонда започето је по завршетку Другог светског рата, када је основано Одељење X – Помоћне књиге, касније Одељење приручника.

Пресељењем у нову зграду 1972, нове, модерне и функционалне читаонице биле су предуслов да се приручници сместе у слободном приступу. Приручници су били разврставани само на основне групе Винчел класификације (*Constance Winchell*).¹¹ У оквиру група које су имале словне ознаке (А – библиографије, Б – библиотекарство и сл.), приручници су били сигнирани по формату и редоследу пристизања односно *нумерус куренсу*. Седамдесетих и осамдесетих година прошлог века посебна пажња посвећена је набавци приручника. Поред монографских публикација, набављен је и велики број наслова серијских публикација. Уместо Винчелове поделе уведен је систем класификације и сређивања по УДК систему, који пружа више могућности за смештај већег броја приручника у слободном приступу. Смештај фонда у слободном приступу је сложен и дуготрајан процес који треба да омогући не само смештај већ и приступачност и лако сналажење корисника путем визуелних ознака које треба да укажу на садржај појединих група.

Приликом смештаја приручника треба водити рачуна да на најприступачнијем месту треба да буду изложене публикације за чије коришћење није потребна помоћ библиотекара. Због потребе да се обезбеди простор за консултације и смештај приручника који су неопходни библиотекарима за рад или је за њихово коришћење потребна помоћ библиотекара, почетком осамдесетих година прошлог века одвојена је посебна канцеларија.

Монографске и серијске публикације у саставу Збирке, које акумулирају знање из свих научних области, намењене су брзом добијању података. Приручник је публикација која се не чита од корица до корица, већ се консултује у одређеним приликама и пружа могућност брзог и лаког проналажења информација због утврђеног система сређивања грађе. Референтна дела су важан извор информација не само за кориснике већ и библиотекарима, посебно у сложеним претраживањима када је потребно анализирати питање, рашчланити га на кључне појмове и „повући кончић”

¹⁰ Мираш Кићовић, *Историја Народне библиотеке у Београду* (Београд: Народна библиотека, 1960), 47.

¹¹ Дубравка Симовић, „Принципи сигнирања монографских публикација у делу општег фонда Народне библиотеке Србије”, *Гласник Народне библиотеке Србије*, 6/1 (2004): 55. https://digitalna.nb.rs/view/URN:NBN:RS:ND_7205A6ADEFB5C05F14C420CCC2A031C5-2004-B001 (преузето 2. 8. 2025).

за даље истраживање. У време када су постојали искључиво штампани извори, приручници су били значајан извор информација и библиотека-рима у другим процесима рада.

РЕФЕРЕНТНИ РАД

Да би се референтни рад развијао, поред богате збирке и одговарајућег смештаја, неопходан је стручни кадар, библиотекар-информатор који добро познаје референтне изворе на свим медијима, прати издавачку продукцију и познаје критеријуме за селекцију и вредновање извора, познаје начине њиховог коришћења и технике претраживања и заинтересован је да саслуша питање корисника и пружи релевантан одговор. То је библиотекар спреман на константно лично усавршавање, али и спреман да своје знање пренесе корисницима кроз индивидуалне или групне едукације.

Распоређивањем Смиљке Кашић на послове библиотекара-информатора у Референсној збирци почиње период унапређења и проширења референтног рада са корисницима.

У првој књизи циклуса *Библиошкарство на крају века*, у темату „Професија библиотекар”¹² писала је о личности библиотекара који раде са читаоцима,¹³ теми о којој се мало говори и пише. Ко је радио са Смиљком Кашић, зна да је овај рад спој великог теоријског знања и праксе, а могао би да послужи и као полазна основа за сваког библиотекара који ради са читаоцима. Библиотекар који ради са читаоцима треба да поштује одређена правила:

Библиошкар у свим читаоци исти и сви захтеви једнако важни и значајни – У раду са читаоцима, са истом одговорношћу је приступала сваком кориснику без обзира на то да ли је у питању научник, истраживач или појединац који у библиотеку долази због својих личних потреба. Свако питање је за библиотекара нови изазов, а сваки завршен референтни процес и пружени одговор је значајно искуство које може послужити за неко друго истраживање.

Преведено на језик позитивног законодавства у области библиотечно-информационе делатности, улога библиотека и информационих центара је да омогући свим грађанима, под једнаким условима, слободан приступ знањима и информацијама садржаним у библиотечно-информационој

¹² Смиљка Кашић, „Библиотекар каквог желе читаоци”, у: *Библиошкарство на крају века: зборник радова*. [Књ. 1], приредио Добривоје Младеновић (Београд: Библиотекарско друштво Србије, 1996), 33–38.

¹³ Правила и наводи за рад библиотекара из наведеног рада су у даљем тексту послужили за дефинисање рада Смиљке Кашић.

грађи, а сваки корисник има право на помоћ и савет библиотечких стручњака приликом претраживања и коришћења услуга библиотеке.¹⁴

Велика ујорносћ и истрајносћ у истраживању – Како је разноврсна структура корисника, тако су разноврсни и њихови захтеви, који се не одnose само на истраживање података о појединој публикацији и пружање општих или библиографских информација већ и на сам садржај књига из општег фонда или проналажење одређеног податка. Ниједан каталог или библиотечка евиденција не може у потпуности да открије садржај фонда и одговори на разноврсне захтеве корисника. Библиотекар постаје карика која повезује Референтну збирку, библиотечке фондове и кориснике.

Решавање таквих захтева могуће је само уз велико ангажовање библиотекара, који не сме олако рећи да библиотека нема публикацију или да се податак не може пронаћи. Да би се то утврдило, потребно је дуготрајно истраживање кроз информационе изворе, али и кроз сопствени фонд *de visu*. Уколико се и после детаљног претраживања и истраживања не нађе одговор на питање корисника, референтни рад се завршава упућивањем корисника на оног ко публикацију има или би требало да зна одговор.

Библиотечкар мора да праши пошребје и захтеве читалаца – Анализирањем и праћењем потреба и захтева корисника, Смиљка Кашић је иницирала издвајање најзначајнијих и најтраженијих референтних издања и наслова ради ефикаснијег информисања и бржег услуживања корисника. Прво се у оквиру Референтне збирке формирала и комплетирала Збирка званичних докумената са пратећим регистрима, а касније и мања приручна збирка литературе из области библиотекарства за потребе студената Катедре за библиотекарство и информационе науке. Те збирке су након 2000. биле основа за отварање Правно-информационог центра и Центра за библиотекарство.

Библиотечкар мора да праши и све промене у оквиру библиотечко-информационе струке – да се усавршава и открива нове могућности за унапређење и развијање појединих процеса рада увођењем нових технологија. Смиљка Кашић је била веома ангажована на пројекту аутоматизоване обраде података преко инсталираног система ТИМ 600, који се одвијао у сарадњи са Институтот „Михајло Пупин“. Пројекат је трајао од 1988. до 1993. и обухватао је евидентирање чланова, уношење података о публикацијама за потребе електронског поручивања публикација из депоа, задуживање и раздуживање корисника, остављање публикација на резервацији, као и враћање грађе после истека рока резервације. Само поручивање одвијало се на специфичан начин јер целокупан фонд није био унет у Електронски каталог; корисник је попуњавао папирни реверс, на основу кога је књижничар уносио податке у образац (претеча електронског реверса).

¹⁴ Закон о библиотечко-информационој делатности („Службени гласник Републике Србије“ бр. 52/2011, 78/2021, чл. 2, 29), <https://pravno-informacioni-sistem.rs/eli/sgrs/skupstina/zakon/2011/52/1/reg> (преузето 27. 6. 2025).

Након тога се образац штампао у депоу. Овакав начин поручивања грађе требало је да послужи формирању базе фреквентног фонда. Иако је пројекат трајао само пет година, то не умањује његов значај. Услови за електронску позајмицу грађе и електронско поручивање монографских публикација стекли су се тек након осамнаест година, 2011. године.

У том периоду, на основу постојећих и самостално урађених програма и маски за унос података, настају и нове помоћне базе податка: Етно (насеља српских земаља), Топреф (Референтна збирка Народне библиотеке Србије), Речници у Народној библиотеци Србије, Инфо (тематски преглед литературе), Звандок (преглед Службених листова).¹⁵

Библиошечар не треба да буде прешенциозан – Улога библиотекара је да олакша рад читаоцима, да им уштеди време и пружи тачан и релевантан одговор на њихов захтев. Многи значајни издавачки подухвати, пројекти медијских кућа, изложбе корисника, али и колега библиотекара настали су уз стручну помоћ Смиљке Кашић. Без обзира на велико ангажовање, њена улога остала је најчешће скривена и евидентирана само кроз лични или одељенски извештај. Успех читаоца био је и њен успех.

ЕДУКАТИВНИ РАД СА КОРИСНИЦИМА

Смиљка Кашић била је веома посвећена едукативном и инструкторском раду који може да се одвија кроз директан контакт са корисником или организовањем предавања и стручног вођења потенцијалних или постојећих група корисника. Указивала је на значај упознавања корисника са улогом и функцијама Народне библиотеке Србије као националне библиотеке, фондовима и информационим изворима, системом и начином коришћења каталога, нових база података, Референтном збирком и услугама које Библиотека пружа. Указивала је на потребу штампања водича који би садржао информације о Библиотеци, али и информационим изворима. Учествовала је у писању водича *Народна библиотека Србије: 1832–1982*, штампаном 1982. године.¹⁶ Годинама је прикупљала грађу за један нови, обимнији и свеобухватнији водич, који, нажалост, није штампан, али је значајан извор информација колегама из Референтне збирке и сведочанство о прошлом времену.

Смиљка Кашић је била веома ангажована на едукацији група ученика и студената, као и колега библиотекара. Свако предавање било је посебно припремљено и прилагођено групи. Систематично је прикупљала

¹⁵ „Извештај о раду Народне библиотеке Србије 1990–1994” (1996), 161. Доступно и на: https://digitalna.nb.rs/view/URN:NBN:RS:ND_5A57F95B74CD53E8416BCA8AC6DEBA6F (преузето 27. 6. 2025).

¹⁶ *Народна библиотека Србије: 1832–1982: водич*, приредили Миодраг Живанов, Смиљка Кашић и Жељко Шкаламера (Београд: Народна библиотека Србије, 1982).

информације о НБС, свим процесима рада, фондовима и новим пројектима како би могла да одговори на свако евентуално питање.

Сарадња са Филолошким факултетом и Међународним славистичким центром, започета седамдесетих година прошлог века, континуирано се одвија до данашњих дана. Сваке године, у септембру, студенти славистике долазе у посету Народној библиотеци Србије, а у октобру се организује стручно вођење за студенте Катедре за библиотекарство и информатику.

У периоду од 1984. до 1986. Смиљка Кашић учествовала је у едукацији кадрова из земаља у развоју, која се одвијала у оквиру Унесковог програма.¹⁷ У годишњем извештају НБС наилази се на податак да је управник Милан Милутиновић учествовао на међународном симпозијуму о усаглашавању образовања и образовних програма у информатици, библиотекарству и архивистици под окриљем Унеска 1984. године,¹⁸ као и да је Збор радника Народне библиотеке почетком наредне године разматрао Споразум о облицима сарадње и остваривању програма обуке кадрова из културе земаља у развоју и институција културе СР Србије.¹⁹ Обука кадрова је јасно одвојена само у извештају за 1984. годину, где наилазимо на податке да је организована и реализована за колеге из Габона, Сирије и Туниса (укупно 3) у трајању од 240 дана.²⁰ На основу извештаја за 1985. и 1986. годину, у делу који се односи на међународну сарадњу, у табели „Страни гости у Народној библиотеци Србије” наилазимо на податак о стипендистима из земаља у развоју, на основу чега можемо закључити, с обзиром на то да није јасно издвојена обука кадрова, да су они били обухваћени програмом едукације.²¹

Смиљка Кашић је била ауторка више радова о референтном раду и Референтној збирци, али се опробала и као библиограф. Са колегиницом Оливером Миловановић и колегиницом из Сверуске државне библиотеке стране књижевности (ВГБИЛ) сачинила је библиографију *Развитие связей между СССР и СФРЮ в области культуры: 1976–1985: библиографический указатель*.²²

17 „Добитници награде Милорад Панић-Сурей за 1988. годину”, 67.

18 „Табеларни преглед рада и остали подаци”, „Извештај о раду и финансијском пословању за 1984. годину” (1985), *Народна библиотека*, 164.

19 „Самоуправна организованост”, „Извештај о раду и финансијском пословању за 1985. годину” (1986), *Народна библиотека*, 13.

20 „Табеларни преглед рада и остали подаци” (1985), 158.

21 „Табеларни преглед рада и остали подаци”, „Извештај о раду и финансијском пословању за 1985. годину” (1986), *Народна библиотека*, 164; „Табеларни преглед рада и остали подаци”, „Извештај о раду и финансијском пословању за 1986. годину” (1987), *Народна библиотека*, 159.

22 Наталија Н. Егорычева, Смиљка Кашић и Оливера Миловановић, *Развитие связей между СССР и СФРЮ в области культуры: 1976–1985: библиографический указатель* (Москва: Всесоюзная государственная библиотека иностранной литературы, 1989).

За потребе рада на библиографији, упућена је 1986. на стручни боравак у ВГБИЛ са колегиницом Миловановић.²³ У књизи *Српски манастири у Хрватској и Славонији* приредила је библиографију радова аутора др Душана Кашића.²⁴

Као стручни сарадник – аутор, наведена је у публикацији *Модерна српска држава 1804–2004. Хронологија*, у издању Историјског архива Београда,²⁵ која обухвата „тоталну историју српске државе“ и селективно презентује догађаје из политике, културе, привреде, друштва и свакодневног живота. Смиљка Кашић је, у сарадњи са колегиницом Светланом Мирчов, издвојила догађаје из историје Народне библиотеке Србије од оснивања до 2000. године.

Њену продуктивност не можемо мерити само бројем објављених радова; нажалост, аутори који су тражили њену стручну помоћ често су изостављали да истакну допринос који је дала у истраживању грађе и извора, а који су неретко чинили основу њиховог рада.

ЗАКЉУЧАК

Овај рад посвећен је првом и званично једином библиотекару Референтне збирке,²⁶ библиотекару по мери читаоца. Рад Смиљке Кашић у Народној библиотеци Србије обухватио је период полета који се поклапа са пресељењем НБС у нову зграду, време изазова које доноси револуција у комуникацијама и технолошки развој и које пред библиотекара поставља нове изазове и дефинисање професије, али и време голог опстанка током ратних година на простору бивше СФРЈ. У свим тим условима Смиљка Кашић дала је свој професионални максимум следећи своју визију, желећи да унапреди рад са читаоцима, да на одговоран начин презентује рад других колега и укаже на значај Народне библиотеке Србије. Захваљујући иновативности и визији о „бољој“ библиотеци Смиљке Кашић утемељен је референтни рад, на основу ког се до данашњег дана развија и унапређује рад са корисницима, упркос сумњама да ће библиотека и библиотекар изгубити традиционалну улогу.

Рад сам започела корисничким захтевом и завршавам га онако како се завршава референтни рад – одговором у виду предложене литературе која је резултат спроведеног истраживања.

23 „Табеларни преглед рада и остали подаци“ (1986), 163.

24 Смиљка Кашић, „Библиографија“, у: *Српски манастири у Хрватској и Славонији*, уредник Душан Кашић (Београд: Музеј Српске православне цркве, 1996), 381–394.

25 Љубодраг Димић ... [и др.], *Модерна српска држава 1804–2004: хронологија* (Београд: Историјски архив Београда, 2004).

26 Након одласка Смиљке Кашић у пензију, у Систематизацији радних места није дефинисано место дипломирани библиотекар Референтне збирке, иако те послове тренутно обављају три дипломирана библиотекара.

СЕЛЕКТИВНА БИБЛИОГРАФИЈА РАДОВА СМИЉКЕ КАШИЋ

Монографске публикације

1. Rano hrišćanstvo na tlu Jugoslavije : magistarski rad. - [Beograd : S. Kašić, 1975]. - 287 listova : ilustr. ; 30 cm
* Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet.
2. Извори и средства информисања у Народној библиотеци Србије. - Београд : Народна библиотека Србије, 1979. - Стр. 321–336 ; 26 cm
3. Народна библиотека Србије : 1832–1982 : водич / [текст водича приредили Миодраг Живанов, Смиљка Кашић, Жељко Шкаламера]. - Београд : Народна библиотека Србије, 1982. - [32] стр. : илустр. ; 24 cm
4. Национальная библиотека Сербии : 1832–1982 : путеводитель / [текст подготвили Миодраг Живанов, Жељко Шкаламера, Смиљка Кашић. - Белград : Национальная библиотека Сербии, [1982]. - [32] стр. : илустр. ; 25 cm
5. The National Library of Serbia : 1832–1982 : guide / [guide compiled by Miodrag Živanov, Željko Škalamera, Smiljka Kašić ; translated into English by Melanie Lazić]. - Belgrade : National Library of Serbia, [1982]. - [28] str. : ilustr. ; 24 cm
6. Развитие связей между СССР и СФРЮ в области культуры : 1976–1985 : библиографический указатель / [составители Н. Н. Егорычева, Смиљка Кашич и Оливера Милованович]. - Москва : Всесоюзная государственная библиотека иностранной литературы, 1989. - 256 стр. ; 21 cm

Прилози у монографским и серијским публикацијама

7. Универзитетска библиотека у Бохуму // Библиотекар (Београд). - Год. 30, бр. 1/6 (1978), стр. 152–156.
8. Извори и средства информисања у Народној библиотеци Србије // Народна библиотека Србије: годишњак 1979. - Београд: Народна библиотека Србије, 1980. Стр. 321–336.
9. Од једног приручника до Референсне збирке // Народна библиотека Србије: споменица: 1832–1982. - Београд: Народна библиотека Србије, 1985. Стр. 257–274.
10. Odgovornost za stanje odnosa između korisnika i davalaca naučnih informacija // Problemi korišćenja naučne literature : okrugli sto : 11. april 1985, Beograd. — Beograd : Univerzitetska biblioteka "Svetozar Marković", 1985. 58–60.

11. Референсна збирка : Народна библиотека Србије - народне библиотеке // Заједница библиотека. - Год. 14, бр. 1/4 (1986), стр. 55–61.
* Саветовање у Смедереву, одржано 14. и 15. новембра 1986.
12. Predmetni katalog Narodne biblioteke Srbije u službi korisnika // Predmetni katalog - stvarnost i perspektiva : Savjetovanje povodom 40-godišnjice rada predmetnog kataloga Narodne biblioteke Srbije. - Београд : Народна библиотека Србије, 1988. Стр. 10–16.
13. Библиографија : Душан Љ. Кашић // Српски манастири у Хрватској и Славонији / Душан Кашић. - 2. изд. - Београд : Музеј Српске православне цркве, 1996. Стр. 381–394.
14. Библиотекар каквог желе читаоци // Библиотекарство на крају века / Саветовање библиотекара Србије, Врање, октобра 1995. - Београд : Библиотекарско друштво Србије, 1996. Стр. 33–38.

Стручни сарадник

15. Non-Alignment and Non-Aligned Countries in Yugoslav Editions : [catalogue of exhibition : Sava-Center 22–28 July 1978.] / [exhibition and catalogue prepared by Smiljka Kašić ... et al.]. - Belgrade : National Library of Serbia, 1978. - 61 str. ; 26 cm
16. Модерна српска држава 1804–2004 : хронологија / [аутори, редактори Љубодраг Димић ... [и др.]]. - Београд : Историјски архив Београда, 2004. - 534 стр. : илустр. ; 33 cm
* Стручни сарадник на теми: историја Народне библиотеке Србије.

Димић, Љубодраг ... [и др.]. *Модерна српска држава 1804–2004: хронологија*. Београд: Историјски архив Београда, 2004.

„Добитници награде Милорад Панић-Суреј за 1988. годину”. *Заједница библиотек: информативни орган Заједница матичних библиотека Србије*, 16/1 (1988–1989): 67–69.

Егорычева, Наталија Н., Смиљка Кашич и Оливера Милованович. *Развитие связей между СССР и СФРЮ в области культуры: 1976–1985: библиографический указатель*. Москва: Всесоюзная государственная библиотека иностранной литературы, 1989.

Закон о библиотечно-информационој делатности („Службени гласник Републике Србије” (бр. 52/2011, 78/2021, чл. 2, 29). <https://pravno-informacioni-sistem.rs/eli/rep/sgrs/skupstina/zakon/2011/52/1/reg> (преузето 27. 6. 2025).

„Извештај о раду Народне библиотеке Србије 1990–1994” (1996). Доступно и на: https://digitalna.nb.rs/view/URN:NBN:RS:ND_5A57F95B74CD53E8416BCA8AC6DEBA6F (преузето 27. 6. 2025).

Кашић, Смиљка. „Библиографија”. У: *Српски манастири у Хрватској и Славонији*, ур. Душан Кашић, 381–394. Београд: Музеј Српске православне цркве, 1996.

Исти. „Библиотекар каквог желе читаоци”. У: *Библиотекарство на крају века: зборник радова*. [Књ. 1], приредио Добривоје Младеновић, 33–38. Београд: Библиотекарско друштво Србије, 1996.

Исти. „Универзитетска библиотека у Бохуму”. *Библиотекар: орган Друштва библиотекара НР Србије*, 30/1–6 (1978): 152–156.

Кићовић, Мираш. *Историја Народне библиотеке у Београду*. Београд: Народна библиотека, 1960.

Народна библиотека. „Самоуправна организованост”. „Извештај о раду и финансијском пословању за 1985. годину” (1986), 12–19.

Исти. „Табеларни преглед рада и остали подаци”. „Извештај о раду и финансијском пословању за 1984. годину” (1985), 93–164.

Исти. „Табеларни преглед рада и остали подаци”. „Извештај о раду и финансијском пословању за 1985. годину” (1986), 103–170.

Исти. „Табеларни преглед рада и остали подаци”. „Извештај о раду и финансијском пословању за 1986. годину” (1987), 107–163.

Народна библиотека Србије: 1832–1982: водич. Приредили Миодраг Живанов, Смиљка Кашић и Жељко Шкаламера. Београд: Народна библиотека Србије, 1982.

„Нова организација рада и пресељење у нову зграду”. У: *Народна библиотека: 6. април 1973*. 17–33. Београд: Народна библиотека СР Србије, 1973.

„Opis zanimanja arheolog, diplomirani arheolog”, *Infostud*, https://poslovi.infostud.com/info/opisi-zanimanja/files/zanimanje_151/Arheolog.pdf (преузето 21. 5. 2025).

„Персонални досије Смиљке Кашић”. Архива Народне библиотеке Србије.

Србски родољубац. Часи I. Уредник Василије З. Чокерљан. Будим: Словима кр. Свеучилишта Пештанског, 1832.

Стаматовић, Десанка. „О библиотекарској професији – историја и перспектива”. У: *Библиотекарство на крају века: зборник радова*. [Књ. 1], приредио Добривоје Младеновић, 3–16. Београд: Библиотекарско друштво Србије, 1996.

Симовић, Дубравка. „Принципи сигнирања монографских публикација у делу општег фонда Народне библиотеке Србије”. *Гласник Народне библиотеке Србије*, 6/1 (2004): 37–62. https://digitalna.nb.rs/view/URN:NB:RS:ND_7205A6ADEFB5C05F14C420CCC2A031C5-2004-B001 (преузето 2. 8. 2025).

